

ВСТУП

Участь у процесі суспільного виробництва і використання природних ресурсів означає перетворення елементів продуктивних сил суспільства. У зв'язку з цим природні ресурси слід розглядати як еколого-економічний вид, що свідчить про безпосередній зв'язок природи з діяльністю людини. Серед природних ресурсів, які можуть бути використані і стати продуктивними силами суспільства без істотної втрати зв'язку з природним середовищем, найважливіше значення мають земельні ресурси у багаторазовій єдності з надрами, водою та іншими елементами ландшафту.

В еколого-соціальному значенні землі як природного ресурсу багатоцільового використання найважливішим є виступати як площа (територія) як основа розвитку продуктивних сил і розселення, основний спосіб виробництва і предмет праці в сільському господарстві. І ліси, джерела їжі. Водночас суша з ґрунтовим покривом є фізичною основою і важливою частиною земної екосистеми, необхідною і вирішальною умовою існування біогеоценозів, які разом з водою і повітрям складають систему «природне середовище».

Згідно з правилами, земля визначається як фізичний об'єкт із власним ландшафтом і характеристиками території – місцевістю; Більш широкий підхід включає поняття землі та природних ресурсів; Ґрунт Землі, мінерали, вода та біологія. Ці елементи утворюють екосистему, яка виконує низку функцій, необхідних для підтримки цілісності системи життєзабезпечення та продуктивної здатності середовища.

Завдяки безпосередній участі у виробництві до землі долучається жива і минула (рефікована) праця, а сама земля стає загальною продуктивною силою в усіх сферах господарської та іншої діяльності людини (загальногосподарської). Економічну функцію землі для важливої діяльності суспільства необхідно розглядати з багатьох аспектів.

Земля є основою благородного матеріалу добробуту членів суспільства через її головну функцію у виробництві сільського та лісового господарства (як матеріалів, так і знарядь праці), як просторової основи для організації виробничих сил і поселень. Народу, є основою нормального відтворення факторів економічного зростання — праці, матеріалів і техніки та природи. Особливістю землі як засобу виробництва є поєднання в одному виробничому процесі функції предмета і способу праці. Там земля в процесі виробництва є не тільки природною, а й різними видами сировини. Обробляючи землю, люди за допомогою інших способів виробництва створюють сприятливі умови для підвищення врожайності сільськогосподарських культур. У цьому випадку земля виступає предметом праці: "... земля ... спочатку дає Людству їжу, життя і існування без будь-якої допомоги з його боку. є звичайним предметом людської праці".

Роль і місце розташування землі неоднакове в різних сферах матеріального виробництва, головним чином у промисловості та сільському господарстві. В кімнаті обробки у промисловості, будівництві та на транспорті земля — це місце, де робочі процеси не враховують природну родючість землі. Іншу роль відіграє земля в сільському господарстві. Під впливом людської праці природне багатство перетворилося зі здатності на економію.

Специфіка використання земельних ресурсів у сільському господарстві зумовлює те, що вони виступають у двох різних якостях: як предмет праці і як засіб виробництва.

Водночас, покращуючи та використовуючи фізико-хімічні властивості ґрунту в сільському господарстві, людина впливає на створення рослин. Тут земля є знаряддям праці.

З землею як природним об'єктом органічно пов'язані інші елементи навколишнього природного середовища - надра, води, ліси, тварини і рослини, життя тварин і рослин, які не мислять поза землею і без землі ... все це свідчить про особливу важливість землі. Як особливий екологічний об'єкт,

відносини використання якого вимагають правового регулювання Спец. При цьому слід пам'ятати, що в загальноприйнятій практиці, літературі та господарській практиці поняття, пов'язані з органікою, такі як « ґрунт» і «ґрунт» розділені, якщо поняття «земля» охоплює її як цілісну природу . . об'єкта, то слово «земля» означає лише її поверхневий шар, обидва поняття цієї землі мають чітко визначений правовий статус як самостійного об'єкта права (про це йтиметься далі) . Ґрунти багаті, мають на увазі, власне, її поверхню - ґрунт, а не всю землю і тим більше не її надра .

Важливість еколого-соціальної функції суші визначається складною і багатогранною роллю, яку відіграє її земельний покрив у розвитку та функціонуванні екосистеми суші та екосистеми в цілому. Проте до цього часу зберігається найбільш спрощений погляд на екологічне призначення ґрунту, що призводить до негативних наслідків і не враховує розробки заходів щодо підвищення ефективності використання ресурсів еталі . Ігнорування екологічної ролі функцій ґрунту та різноманіття їх взаємодії з природними та господарськими системами спричиняє повне знищення ґрунтових ресурсів, порушення екологічних умов нормального процесу ґрунтоутворення.

Економічна реформа України йде шляхом розвитку ринкових відносин. Реформа охопила всі галузі національної економіки, але найцікавіша – у сфері сільського господарства, а головне у сфері регулювання земельних відносин через земельну реформу.

Землевпорядкування здійснюється через Програму землеустрою. Землевпорядна функція — це система державних заходів щодо реалізації земельного права, основним завданням є Положення про земельні відносини для забезпечення прав громадян на землю, раціонального використання та охорони навколишнього середовища на благо минулих і майбутніх поколінь. Іншими словами, землеустрій – це практична діяльність, пов'язана з організацією використання земельних ресурсів, яка включаючи наступне:

- Існуючі зміни та встановлення нових форм землекористування та землеволодіння сільськогосподарських кооперативів;
- перерозподіл земельних фондів за цільовим призначенням;
- Удосконалити організацію землекористування та територіальне регулювання новостворених землекористувань і землеволодінь.

Об'єктом дипломної роботи є фрагмент території Жидачівської ТГ Стрийського району Львівської області. Дипломна робота складається з тексту та зображень. Текстовий розділ (пояснювальна записка) складається зі вступу, восьми розділів, анотації та пропозиції, списку використаної літератури.

У змісті роботи представлено аналіз інформаційної бази, управління ресурсами, що ґрунт, існуючі та проєктовані елементи ґрунту, пропозиції щодо створення осушувальної системи землекористування, обмеження використання земель, обрано відповідні висновки. використаної літератури надається.

У графічній частині роботи відображено поточне землекористування, проєкт системи землеустрою та землеволодіння, програма обмеження землекористування.

Річний земельний звіт про наявність, розподіл і використання земель на території міста та громади, техніка земельного кадастру міста, програма землеустрою, економічна статистика міста та сільського господарства, техніка землевпорядкування та економічна оцінка об'єктів. земельна, земельно-фінансова оціночна техніка використовується при проведенні робіт з облаштування об'єктів, а також управлінської та довідкової документації.

1. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ

На діяльність державного управління витрачаються мільйони доларів. Чоловіки завжди мають здатність до управління, хоча, звичайно, існують різні рівні управлінської діяльності. Історичні джерела управлінського знання дозволяють розкрити шлях його еволюції, починаючи зі шляху досвіду, який виявився у формі звичаїв, теоретичного осмислення знання, яке вже набуло статусу науки про управління.

З початком поділу праці, появою приватної власності обов'язок господарювання отримав правовий зміст, який став незмінним станом людини протягом всієї історії подальшого розвитку. Економіко-соціальний розвиток нової цивілізації нічого не додав, окрім поділу діяльності з управління виробництвом і політичної самоорганізації людства.

Це довгий і тернистий шлях до реалізації науки управління. Але як самостійну сферу діяльності менеджмент був визнаний лише в 20 столітті.

Ця потреба виникає з реального життя, матеріальних потреб, духовного і фізичного виробництва. Політика. Адже все багатство, створене людьми для власного існування, є результатом господарювання. Але наші спроби довести, що всі цінності, створені суспільством, відображаються без участі земельних ресурсів у матеріальному виробництві, марні. Ні, суспільне виробництво може здійснюватися в конкретних природних умовах, в яких земельні ресурси є найважливішими для життя людини.

Земля — це особливий вид природних ресурсів, що використовується як основний засіб сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва і є загальною основою розвитку та облаштування всіх галузей народного господарства. Після цього, як відомо, основним фактором виробництва вважаються земельні ресурси, на використання яких припадає понад 90% обсягу продовольчих фондів і 2/3 споживчого фонду. Економіка України.

Частка земельних ресурсів у виробничих потужностях країни становить понад 40 відсотків. У ресурсозабезпеченості соціально-економічного розвитку України земля становить майже 45%. Тому від того, наскільки ефективно суспільство буде розпоряджатися земельними ресурсами, залежить соціально-економічний, ментальний та ін. Розвиток держави.

Ця проблема набула актуальності, особливо в умовах ринкової економіки, де багаторазова власність на землю та управління ними створюються законом.

Мільйони гектарів продуктивних земель тепер передані громадянам України для розвитку індивідуальних селянських господарств та організацій фермерів (сільське господарство). Розглянуті території переведені під житлове будівництво, садівництво тощо.

Збільшення кількості господарських одиниць на землі ініціювало розширення кола учасників земельних відносин, гостро постала екологічна проблема навколишнього середовища. Це потребує нового розвитку та вдосконалення існуючих нормативно-правових документів щодо форми власності, плати за землю, оренди землі, іпотеки, охорони земель тощо. На сьогоднішній день зрозуміло, що той метод управління земельними ресурсами, який виробився під час Держава володіє землею і продовжує її охороняти, не відповідає сучасним потребам ринкової економіки, не задовольняється. Потреби землі господарських одиниць.

Всупереч очікуванням, земельна реформа 1991-2022 років не тільки не дала позитивних результатів, а, навпаки, призвела до нового руйнування сільськогосподарського землекористування, плутанини в земельних відносинах, спричиненої недосконалістю законодавства.

Однією з головних причин такої ситуації є втрата державою завдання централізованого управління земельними ресурсами та відсутність єдиної земельної політики, що унеможлиблює контроль за процесом формування земельних відносин за допомогою держави. Це видно навіть з того факту, що Держкомзем України, яким був закон України «Про земельну реформу».

(1990 р.) від імені держави покладено на організацію, землеустрій, контрольні-консультаційні кошти для організації раціонального використання та охорони земель, зупинки відведення, надходження від земельного податку не використовуються за цільовим призначенням, які, що спричиняє подальше погіршення якості ґрунту, ріст вишневих дерев із кущами та лісами. Малі розміри, руйнування мережі звалищ, розвиток, ерозія тощо.

Відтепер необхідно створити державну систему управління за допомогою американських ресурсів, вирішити проблему порядку із землею:

- гарантувати та захищати права власності;
- підтримувати систему оподаткування землі та іншого нерухомого майна;
- Надання гарантій за кредитами та іпотекою;
- Розвиток ринку землі;
- зменшити земельні спори;
- підвищення ефективності використання міських земель;
- захист навколишнього середовища;
- Надання інформації про органи управління, фізичних та юридичних осіб;
- Дії з контролю діяльності на місцях тощо.

При здійсненні земельної реформи необхідно визначити форму власності на землю, створити приватну сільськогосподарську модель за колгоспами та КСП, акумулювати та витратити кошти, отримані від операцій із землею, мати відповідальних. Господарські одиниці використовують землю для збільшення. Ми бачимо, що зараз реєстрація землі та права власності на неї, визначення вартості землі, встановлення режиму землекористування та інші дії щодо землі є необхідними умовами для забезпечення функціонування ринкової економіки.

Тому нині стає все більш очевидним, що впровадження ефективної системи землеустрою є одним із найактуальніших завдань українського суспільства. Це важливо, адже лише за допомогою такого господарювання, виходу незалежної України на широку дорогу суспільного поступу, відбудеться прорив до всеохопнішого способу життя, для якого й запроваджено земельну реформу. Але будь-яка галузь знань, яка існує в реальному житті, має дослідницький характер. Немає мети дослідження – немає науки, це наша думка, яка збігається з думкою світової науки. Слід зазначити, що до визнання концепції менеджменту як наукової дисципліни, сфери дослідження йде довгий шлях, хоча практика менеджменту є найдовшою.

Розглядаючи науковий предмет управління земельними ресурсами, ми виходимо з того, що існує багато об'єктів управління – земля і, власне, управління як діяльність.

Щодо цього основного поділу предмет даної науки управління визначається як теоретичне відтворення "об'єкт - суб'єкт управління". Іншими словами, науковий предмет управління земельними ресурсами визначається як знання, які унеможливають приведення земельних ресурсів у відповідність до потреб суспільства відповідно до чинного законодавства та відповідно до правових норм руху та освоєння землі. відносини . Про зовнішнє середовище.

Економічний підхід до управління земельними ресурсами в першу чергу має базуватися на правовому забезпеченні, починаючи з Конституції України і закінчуючи адміністративними рішеннями на місцевому рівні. Ці методи в основному є в Україні.

Організаційно-розпорядчі методи включають вдосконалення структури управління для досягнення основних цілей управління.

Соціально-психологічні фактори виникають із моральних норм, які існують у суспільстві (в сукупності). Ці норми є провідними силами, ігнорування яких може призвести до тяжких наслідків.

Наприклад, нехтування нормами законодавства. Наприклад, не визнається звичайним адміністративним рішенням, заснованим на принципах честолюбства та зарозумілості тощо .

Гуманітарні принципи, які присутні в управлінських рішеннях, завжди дають позитивні результати.

Розвиток ринкової економіки в Україні висуває високі вимоги до системи землеустрою.

При цьому основним завданням управління земельними ресурсами є забезпечення розумних умов використання та охорона землі, захист прав власності на землю громадян, організацій, підприємств і установ, охорона відтворення ґрунтів тощо.

З іншого боку, завдання управління – навести порядок на землі, створити чіткий механізм реалізації законодавства та практичних нормативних актів.

Зараз з кожним днем постає необхідність впроваджувати невідкладні заходи на національному рівні щодо будівництва споруд, повторного використання землі, створення ефективної системи на випередження.

Як наслідок – Указ Президента України від 3 грудня 1999 р. «Про невідкладні заходи щодо прискорення економічних реформ у сільському господарстві», Закон «Про охорону земель» та ін. Є причина.

В управлінні земельними ресурсами країни необхідно керуватися:

- Спрямування ролі землі в суспільному виробництві для поняття «земля-товар» та об'єктів нерухомості;
- Упорядкувати та зміцнити структуру центральних та територіальних організацій Держгеокадастру України з урахуванням необхідності чіткого розмежування адміністративних та господарських повноважень;
- Здійснює заходи щодо створення та функціонування правових та економічних механізмів держави щодо земельних відносин;
- Визначення форм державної, приватної та громадської власності на землю;

- Створення системи державного земельного кадастру та моніторингу земель;
- Створення державного землекористування та торгівлі;
- Розробка державних стандартів землеустрою, земельного кадастру та моніторингу земель;
- Розвинути систему підготовки, виховання та виховання передових кадрів у сфері управління земельними ресурсами.

Ці та інші заходи створять нормальні умови для організації добросовісного використання. Результати та захист землі в країні.

Протягом багатьох років різні школи управлінської думки не могли дійти згоди щодо того, що таке процес управління, яким він має бути функція. Завдяки наполегливій праці вперше було прийнято завдання менеджменту в його найзагальнішому вигляді, відкритому французом Анрі Файолем , яке включає: планування та організацію, координацію та контроль.

В останні роки ці кроки були вдосконалені , і, нарешті, думка наукового менеджменту погодилася, що функціями управління повинні бути: прогнозування, планування, організація, регулювання, облік і контроль.

Прогнозування та планування - наукове прогнозування використання та охорони земельних ресурсів України, розвитку земельних відносин, результатів цього розвитку, соціальних та інших наслідків.

Організація - Удосконалення організаційної структури управління та розвиток наукових методів роботи та обов'язків, спрямованих на раціональне використання землі.

Регулювання є об'єктивним процесом, що забезпечує раціональне використання та охорону земель.

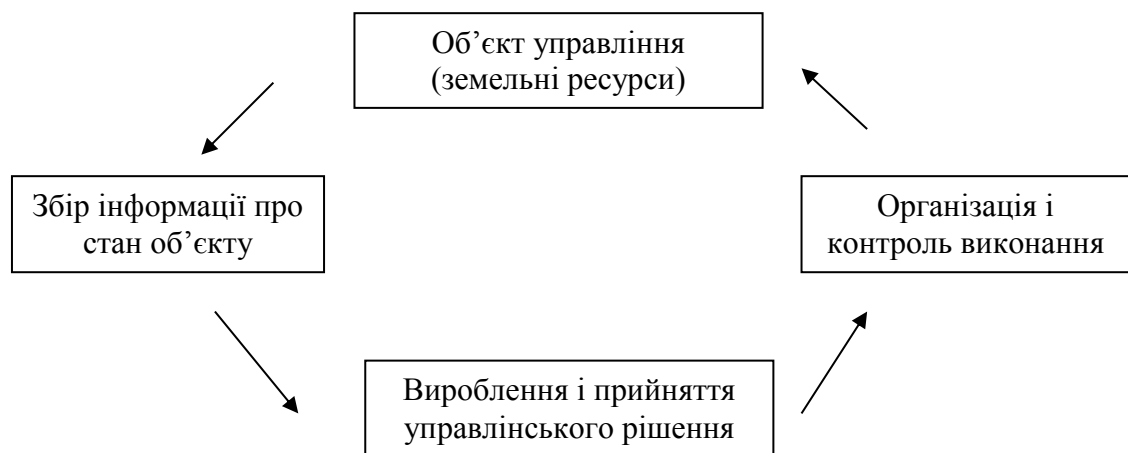
Облік і контроль - забезпечення суб'єктів управління інформацією про хід процесу землекористування з тим, щоб у разі необхідності вони могли втрутитися в цей процес і внести окремі корективи дій (вказівки).

Як бачимо, процес управління – це процес збору, передачі та обробки інформації, яка служить для підготовки рішень, реалізації цілей, контролю та управління землекористуванням і профілактичних заходів .

Через інформацію розпізнаються всі зв'язки в системі управління між об'єктами і суб'єктами управління, оскільки немає інформації про результати, досягнуті попередніми рішеннями, керівники можуть зміцнювати свою працездатність чи ні, що може негативно позначитися на . Цілі управління. Тому однією з об'єктивних умов здійснення управлінської діяльності є обмін інформацією між ними з правильною спрямованістю.

Відповідно до вищесказаного процес управління земельними ресурсами можна подати у вигляді схеми – рис. 1.1.

Безсумнівним є те, що наведений проект не розкриває всіх функцій системи управління земельними ресурсами. Тому «планово-прогнозна» функція представлена в найбільш загальному вигляді і не повністю відображає специфіку управління земельними ресурсами.

картина. 1.1. Процес управління земельними ресурсами

Відповідно до цього під час трансформації маркетингових відносин слід розділити такі завдання:

- Ведення державного обліку природних ресурсів та земельного, водного, лісового кадастрів;
- здійснювати землеустрій;

• Держава здійснює контроль за станом, використанням, відновленням та охороною земельних ресурсів;

• моніторинг земельних ресурсів;

• заходи щодо охорони земельних ресурсів;

• Економічне регулювання земельних відносин;

• перевірка землеустрою;

• розгляд земельних спорів;

• Розробка державних стандартів у сфері землеустрою;

• Розробити систему навчання, навчання та підвищення кваліфікації кадрів землевпорядного персоналу та ін.

Ці функції відповідають за забезпечення ефективного управління земельними ресурсами.

2. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТА УПРАВЛІННЯ

2.1 Загальні відомості

Для прийняття правильних управлінських рішень щодо розвитку землекористування необхідно мати повну інформацію про цілі управління, такі як погодні умови, характер рельєфу та ґрунтового покриву, відомості про рослини, гідрологічні умови тощо.

За відсутності належного дослідження особливостей мети господарювання неможливо створити і реалізувати комплекс сільськогосподарських, організаційно-економічних та інших заходів щодо розвитку землекористування. Тому розглянемо зокрема особливості природних умов об'єктів господарювання.

Всі природні фактори тісно пов'язані між собою і повною мірою впливають як на процес ґрунтоутворення, так і на культуру землеробства.

В даному випадку об'єктом управління є частина території Жидачівської ТГ Стрийського району Львівської області, яка розташована в центрі міста та включає два населених пункти із загальною кількістю населення 2092 особи.

Транспортне сполучення з центром міста та районом здійснюється автошляхом Пчани - Стрий та внутрішньої дорогою.

Загальна площа об'єкта становить 2201,6 га.

2.2 Погода

Європи характеризується помірно теплим і досить вологим кліматом з м'якою зимою з частими повеннями та помірно теплим літом без посухи .

Для визначення середньої температури повітря та кількості опадів по місяцях і роках використано дані спостережень метеостанції м. Львова.

У таблиці 2.1 наведено розподіл температури протягом року.

Таблиця 2.1

Розподіл температури повітря протягом року

місяць	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
t°	-4,3	-3,2	1,2	7.6	14.2	17.0	18.7	17.7	13.5	8.1	1.8	-2,2

Загальна річна температура становить 2400 °С.

Середньорічна температура +7,5 ° С. Середня максимальна 34 °С.

Середня тривалість з температурою вище 0 °С становить 250 - 260 днів.

Найтепліші місяці теплого періоду - червень, липень і серпень
Найвища середня температура вночі — 16,2 - 16,9 °С серпня 17,9 - 18,6 ° С
серпня .

Зима починається в третій декаді листопада і закінчується в другій декаді березня. Холодний період 155-215 днів. Мінімальна середньодобова температура - 3,0 °С , грудень - 3,4 °С, січень, липень - 6,0 °С, максимальна нічна температура - 6,3 °С, лютий - 5,4 °С - 5,8 °С, липень Прес.

Глибина промерзання ґрунту невелика, в середньому не перевищує 50 см, але взимку при постійних морозах досягає 90 см і більше. Середня глибина снігового покриву 6-12 см, максимальна 67 см, мінімальна близько 2 см.

Зима характеризується нестабільністю. Часто відлиги змінюються морозами. Здебільшого в жарку пору року температура повітря становитиме до 9-12 градусів тепла, в цей час зазвичай йдуть дощі.

Останні весняні заморозки закінчуються на початку травня. Перші весняні заморозки починаються на початку вересня. При зміні середньодобової температури навесні починається вегетаційний період (перша декада квітня, третя декада жовтня). Тривалість посівного періоду 210-215 днів .

На початку і в кінці вегетації бувають заморозки, іншими словами, навесні і восени, коли середньодобова температура перевищує 10 ° С. Період активного розвитку таких рослин триває 155 - 160 днів .

У середньому за рік випадає 700 - 680 мм опадів, з них у листопаді 115 - 148 мм. Найбільше опадів випадає у весняно-літній період у вигляді опадів у період піку росту сільськогосподарських культур. У червні та липні 6-7 днів будуть грози та блискавки, у травні та серпні – 4-5 днів, влітку грози. Найменше опадів випадає в зимовий період (грудень-лютий) 80-90 мм. У таблиці 2.2 наведено розподіл опадів протягом року.

Таблиця 2.2

Розподіл опадів протягом року в мм

місяць	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
дощ	37	35	42	49	75	108	106	81	59	54	56	44

Середня кількість опадів становить 670 мм.

Відносна вологість повітря висока, в середньому 70-80% і відносно постійна протягом року.

Через нестійку погоду в холодну пору року іноді несприятливі умови перезимівлі посівів і багаторічних трав. Взимку земля промерзає на глибину 25-30 см.

Більшість смертей припадає на малосніжну зиму та холодні вітри, які поширюються ранньою весною.

Вітровий режим характеризується частим вторгненням атлантичних повітряних мас і не менш частим проходженням циклонів. Тут спостерігається вплив континентального і навіть арктичного повітря, а також антициклонів, особливо Східної Європи. Переважає західний перенос повітряних мас, внаслідок чого вітри західної чверті дмуть над вітрами східної чверті. Повітряна маса Атлантичного океану пом'якшує добові та

річні коливання температури повітря. Кількість днів із сильними вітрами (понад 15 м/с) коливається в межах 12 днів на рік.

Атмосферна посуха спостерігається переважно влітку (з червня по серпень), коли її ймовірність сягає 3-5 днів за місяць. В окремі роки кількість сухих днів коливається від 7 до 30 днів.

Усі ці коливання посушливого періоду негативно впливають як на посіви зернових культур, так і в інші періоди посухи — на цукрові буряки. Загалом по всій області погодні умови сприятливі для вирощування сільськогосподарських культур.

2.3 Рельєф

У рельєфі територія об'єкта характеризується слабохвилястою рівниною з ухилом більшості до 3 градусів.

Таблиця 2.3

Характер ґрунту відповідно до схилу гори

Розподіл земель за ухилами				
0-1°	1-3 °	3-5°	5-7°	Більше 7 °
1563,5	844.1	786.3	147.9	257.4

Як видно з таблиці 2.3, основна площа сільськогосподарських угідь розташована на невеликих схилах, що сприяє якісному механізованому обробітку.

2.4 Земля

Багата і відносно багата, з достатньою забезпеченістю гумусом і поживними речовинами, необхідними для отримання високого врожаю сільськогосподарських культур.

На території об'єкта темно-сірий опідзолений грубоалеврит на лесових суглинках площею 343,5 га від загальної площі всієї землі господарства.

На території об'єкту наявні різні типи та види ґрунтів, а їх розподіл за складом ґрунтового покриву дозволяє приймати правильні управлінські рішення щодо раціонального розміщення сівозміни та культур для отримання належних результатів.

2.5 Рослинність

Рослини відіграють провідну роль у процесі ґрунтоутворення, вони та ґрунтові мікроорганізми відіграють важливу роль у створенні органічної частини ґрунту, яка закріплюється у вигляді гумусу.

Більша частина земель сільської ради вкрита травою. У сучасний період завдяки виробничій діяльності людини природні ліси збереглися лише за Недослідженими пагорбами, долинами та долинами.

За географічним поділом територія об'єкту відноситься до Прикарпатського району дубово-смерекового лісу.

Ліс представлений ялиною, рідше дубом, березою у вологому ґрунті, вільхою та вербою. підлісок утворюють ліщина, кизил, ожина, глід та ін.

У посушливих районах з природною рослинністю зустрічаються злаки: мітлиця біла, пашник, з бобових - конюшина, з різнотрав'я волошка синя, деревій тисячолітній, подорожник, з рослин стебла - осот рожевий .

3. РОЛЬ ГЕОІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ (ГІС) У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ

Геоінформаційна система, або скорочено ГІС, є базою даних, точніше системою управління базами даних (СУБД), але має розширену концепцію, що дозволяє працювати з просторово розподіленими даними та вирішувати завдання, пов'язані з просторовим аналізом.

Інформація про часові та географічні координати .

ГІС певного рівня складності в основному складається з набору корисних компонентів: підсистема збору даних, база даних (БД); Підсистема представлення, виробництва та обробки табличної інформації; Підсистема аналізу даних та інтерфейс користувача.

Виникненню та бурхливому розвитку ГІС передували великий досвід географії та особливо тематичного картографування, успішні зусилля в автоматичному картографуванні, революційні досягнення в галузі комп'ютерних технологій, інформаційної та комп'ютерної графіки, особливо концепція та досвід складних тематичних карт, які . Яскраво продемонструйте ефект використання системи різноманітної інформації для отримання нових знань про географічні об'єкти. Складність та інтеграція пізніше були включені в концепцію ГІС .

У системі управління земельними ресурсами ГІС дає нам можливість збирати та аналізувати детальну інформацію, швидко знаходити необхідну інформацію та представляти її у зручному для нас вигляді. Застосування ГІС дозволяє значно підвищити ефективність і якість роботи з даними, розподіленими на території, порівняно з традиційними паперовими методами (і в цьому їй потрібна перевага: менше часу на роботу, менше місця для зберігання даних. .

ГІС використовується там, де потрібне оперативне управління ресурсами та швидке прийняття управлінських рішень. За деякими оцінками,

80-90% всієї інформації можна представити у вигляді ГІС-технологій. Адже без сумніву можна сказати, що ГІС дає можливість накопичувати управлінські дані, подавати їх у зручній для нас формі та керувати цими даними, які мають просторову прив'язку.

ГІС дозволяє обробляти аналіз даних, як внутрішніх (і містяться в базі даних), так і зовнішніх (аналіз супутникових знімків, їх декодування, вибір даних і об'єктів інтересу за допомогою потужних математичних інструментів), причому в дуже складних ситуаціях. - моделювання реальних подій (наприклад, можна оперативно прогнозувати можливі місця появи ерозійних процесів, відслідковувати шляхи розповсюдження забруднень та оцінити можливу шкоду природному середовищу, обчислити об'єм коштів, потрібних для ліквідації цих наслідків, навіть підготувати дві платіжки: одну – для ліквідації шкоди, іншу – для її. Найбільш складні технологічні рішення включають в себе експертну підтримку, тобто не просто є системою підтримки рішень, а дозволяють отримувати на виході обґрунтоване рішення. ГІС дає можливість використовувати для введення управлінської інформації та її оновлення сучасні електронні засоби геодезії та системи глобального позиціонування (GPS), тобто мати завжди точну та свіжу інформацію (це означає, що всі зміни в рельєфі досить швидко будуть передаватися на ваш комп'ютер, що дасть можливість з максимальним наближенням робити прогнози).

Застосування ГІС-технологій у системі землеустрою дійсно дозволяє по-новому поглянути на проблему, всебічно її проаналізувати, зробити висновки та висококваліфіковані прогнози, попередити надзвичайні екологічні ситуації антропогенного походження .

4. АНАЛІЗ І ОЦІНКА УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ НА ТЕРИТОРІЇ ОБ'ЄКТУ

4.1 Роль інформаційної бази в землеустрої

Процес управління земельними ресурсами є органічною інтегрованою системою з мережею причин і наслідків, залежних від «причини- наслідку - наслідку», які можуть переходити з одного стану в інший в межах цієї базової якості. З цього зрозуміло, що управління продуктивністю може бути реалізовано за принципом зворотного зв'язку. Зворотний зв'язок – це надання інформації про процес управління, яка в соціальній версії є необхідною умовою ефективності управлінських рішень, оскільки немає інформації про ефект, досягнутий попередніми рішеннями, керівники можуть закріпити невдачу чи некоректність, які можуть бути. Шкідливий вплив на предмети.

Основна база даних включає земельно-кадастрові матеріали, які відображають кількість і якість земель, господарський режим і право використання. Програма землеустрою, яка відображає, як і як територіальна громада використовує землю, має дуже важливу інформацію.

Тому, коли йдеться про управління земельними ресурсами сільської ради, керівник повинен володіти інформацією про склад земель, характер, складність водоохоронних заходів, переміщення тощо та своїми діями забезпечувати впровадження.

Наприклад: Для управління земельними ресурсами на території об'єкта необхідно мати програму землеустрою, генеральний план населеного пункту, розташування території та чисельність населення, чисельність населення здібностей. щоб визначити. Розрахункова та інша інформація.

4.2 Еколого-економічна інформація про стан і використання земель у землеустрої

Соціально-економічні перетворення, що відбуваються в Україні, мають великий вплив на основу економіко-соціально-політично-політичних відносин користування земельними ресурсами [2; 15].

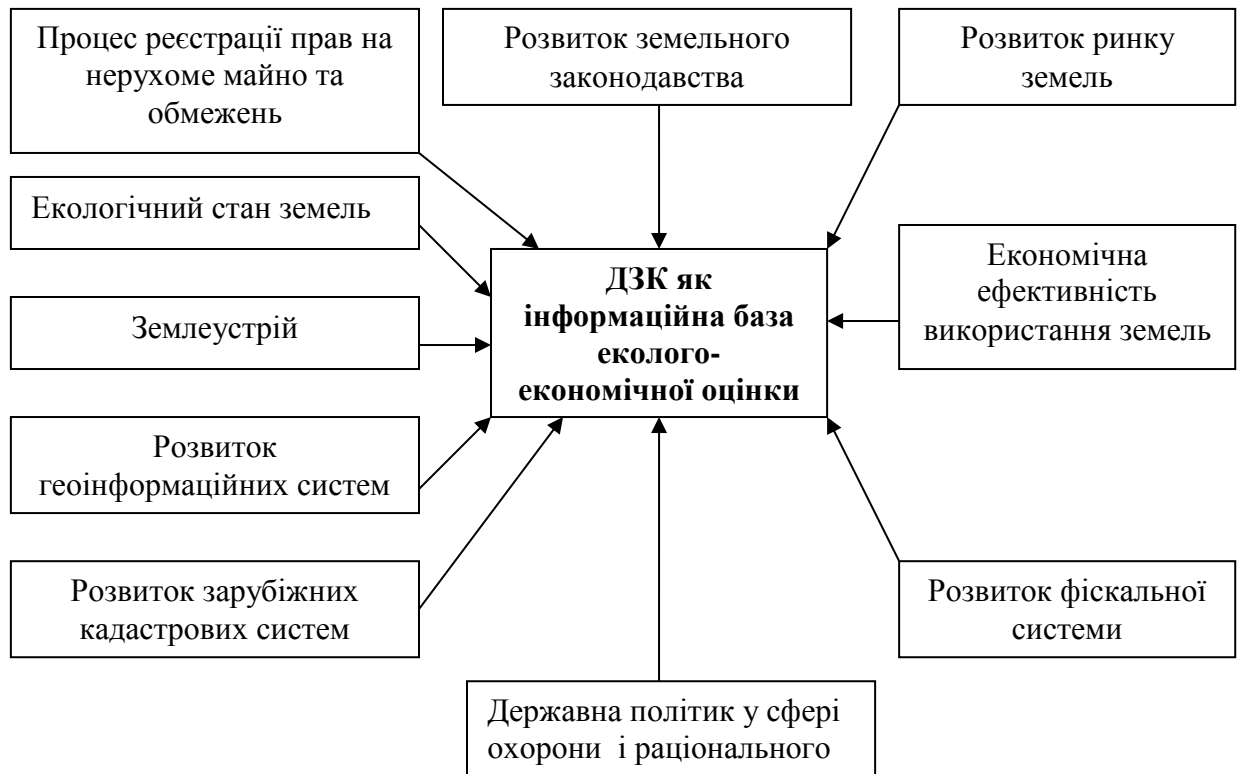
У всьому світі спостерігається зростання попиту на земельну інформацію, необхідну для забезпечення раціонального використання та охорони земель, планування, розвитку та управління земельними ресурсами. І в приватному, і в державному секторах інформація про землю є основою для прийняття рішень, пов'язаних з інвестиціями, розвитком і управлінням землею. У перспективі спеціалісти з управління земельними ресурсами повинні мати можливість вирішувати комплексні завдання шляхом прийняття рішень на основі аналізу великих масивів агрегованих географічних даних щодо еколого-економічної оцінки землекористування.

Від ефективності земельно-інформаційної системи залежить використання земельних ресурсів. Проте оцінити його можна лише за умови якісної еколого-економічної оцінки, що вимагає наявності відповідної інформації, яка в основному зосереджена на відповідній інформації та документах земельного кадастру.

Важливим напрямком, принаймні в найближчі роки, згідно земельно-кадастрової інформації має бути вдосконалено, є усунення негативного впливу на земельні ресурси. У цій ситуації, з одного боку, інформація про земельні ресурси проливає світло на його сучасний стан, а з іншого боку, має надати відповідну інформацію, яка потрібна зараз і в найближчому майбутньому. Аспект земельних відносин у функціонуванні ринкової економіки.

На нашу думку, сучасний розвиток земельного кадастру як інформаційної системи землекористування відбувається під впливом багатьох чинників, серед яких слід виділити такі: розвиток земельного законодавства, розвиток зарубіжних кадастрових систем, розвиток . ринку

землі, процесу реєстрації прав на нерухоме майно та обмежень на них, екологічного стану земель, державної політики щодо охорони та раціонального використання, економічної ефективності використання землі, розвитку бюджетної системи, розвиток. Геоінформаційна система (рис. 4.1).

картина. 4.1. Фактори, що впливають на розвиток інформаційної бази еколого-економічної оцінки використання земель

Говорячи про напрями вдосконалення структури земельної інформації та враховуючи зазначені вище чинники, слід звернути увагу на вдосконалення структури земель з урахуванням цільового призначення, змісту та інформації про землю тощо. , але при цьому повинна бути досягнута єдність їх точного методу. Ця єдність виражається в тому, що:

- Створюються цілі , для досягнення змінюються існуючі методи;
- Переглянуто визначення існуючих або нововведених термінів і понять, Уточнити, погодити;

- Задokumentувати методики та вказівки, згідно з якими впроваджені, уточнені або заново розроблені необхідні завдання з ведення кадастру;
- За потреби проводиться експериментальна робота та уточнюються (редагуються) методичні та інструктивні документи;
- Вишукувальні роботи, зйомки, плани та інші роботи;
- Розроблено земельно-кадастрову документацію та визнано методи ведення та оновлення.

Основним напрямком удосконалення структури земельно-кадастрових даних в Україні має стати [3, 14, 19].

1) Створення основи землеустрою

Відносини та адміністративні механізми дії;

2) Консолідація великої кількості існуючих автоматизованих кадастрових реєстрів

інформаційні та візуалізаційні системи;

3) Зміна принципу обліку землі в торгових центрах - заміна обліку майна Земля є бізнес-об'єктом або просторовим об'єктом, облік земельних активів - засобу виробництва Літри та компоненти культури з ринковими цінами;

4) Створення єдиної технологічної лінії: отримати потрібне планування та планувальну техніку за потреби, зібрати різного роду інформацію, отриману в результаті обстеження (грунтового, географічного, містобудівного тощо), визначити розмір земельної власності та землі. Використовується в районах з одночасним обліком, для проведення землеоцінювальних робіт для всіх видів земель та форм власності за єдиною методикою, створення автоматичної системи утримання державних земель (починаючи від районних і закінчуючи державними (національними) рівня), з використанням земельно-кадастрової інформації;

- 5) Забезпечити облік природних та екологічних факторів шляхом розробки відповідних систем показників та доступу до вартісних показників;
- 6) Уточнення вихідної кадастрової одиниці щодо ринкових відносин і соціального середовища;
- 7) Удосконалення стандартів оцінки землі для розділення ціни землі, ставки земельного податку залежно від фактичної орендної плати, диференціальної орендної плати, екологічного стану, місця розташування тощо ;
- 8) Посилити правові та інформаційні обов'язки працівників земельної ділянки;
- 9) Уточнення принципів і методів зонування та відведення земель;
- 10) Розробка єдиної методики оцінювання Землі різного призначення (сільськогосподарського призначення, лісового фонду, населених пунктів тощо);

Тому в найближчі роки необхідно створити реальну оперативну систему автоматизації ДЗК, яка базуватиметься на широкому використанні сучасних геоінформаційних технологій . У цьому контексті вбачається дуже важливим встановлення умов кадастрового обліку окремих просторових ознак земель, що є дуже важливим при еколого-економічній оцінці землі, управлінні земельними ресурсами та землеустрою.

Аграрно-природне районування є основою територіального районування для оцінки та розробки землевпорядної документації з питань використання та охорони [6]. Важливість і практична цінність цього виду зонування для потреб оцінки земель і землеустрою є безперечною. На території, єдиній за природно-кліматичними та умовами ведення сільськогосподарського виробництва, можливе використання єдиного землеміру, схожість досвіду сільськогосподарських підприємств дозволяє розрахувати показники різного рентного доходу з метою економічна оцінка земель, а схожість топографічних умов дає можливість використовувати

єдині проектні рішення при розробленні землевпорядної документації тощо [5, 6, 9].

Тому унікальна інформація про ділянку повинна містити відомості про сільськогосподарську територію, ту чи іншу природу.

Крім того, створення загальної кадастрової інформації у формі статистичних звітів про земельні ресурси має здійснюватися не лише в розрізі адміністративно-територіальних утворень, а й у природно-сільськогосподарських регіонах. Це дозволить керівникам, науковцям і проектувальникам проводити поглиблений аналіз землекористування на більш високому рівні на основі еколого-географічного рівня однорідних територій, що забезпечить точність дослідження. Більше трендів і точність прогнозних розрахунків.

На нашу думку, ще однією важливою ситуацією є необхідність ведення кадастрового обліку просторових характеристик земель сільськогосподарського призначення.

Карту сільськогосподарської виробничої групи угідь використовували при розробці програми землевідведення колективного сільськогосподарського підприємства, для оформлення земельних часток (паїв) [5], а тому ця інформація (незважаючи на важливу необхідність його вдосконалення) більшість зберігається та підлягає залученню до земельно-кадастрового обліку у вигляді окремого інформаційного кола.

Просторова інформація про розподіл сільськогосподарської групи угідь може бути пов'язана з характерними даними показника фунтового рейтингу та грошової оцінки за стандартом сільськогосподарських угідь, а також інформацією про придатність землі для вирощування окремих видів сільськогосподарські культури тощо. Завдяки такому методу державна оцінка земель сільськогосподарського призначення стане легшою. Дуже просто. Крім того, за угрупованням сільськогосподарського виробництва землі можна опосередковано оцінити рельєф території, оскільки структура і властивості ґрунту в більшості випадків впливають з місцевого рельєфу та

природної рослинності. Але не дивлячись на це, кадастровий облік рельєфу ділянки досить хороший для оцінки та організації землекористування.

За умови, що низка заходів передбачена законодавством України про захист інформації в автоматизованих системах [35] та деякими іншими нормативними актами щодо суміжних даних, ландшафт ділянки може бути зафіксований у вигляді серії . Координати (з мітками висот) об'єктів на поверхні Землі, встановлені з достатньою точністю для тривимірного моделювання ландшафту за допомогою спеціального програмного забезпечення.

Тривимірна модель рельєфу ділянки є основою для створення документації із землеустрою з великою кількістю інформації – картограм ухилу схилу, які використовуються для оцінки придатності земель для різних видів використання, в модель ерозійного процесу та розробка заходів боротьби з їх виникненням. , проектування сівозмінних ділянок тощо. На територіях, що характеризуються поширенням процесу яроутворення, слід рекомендувати в поєднанні з рельєфом враховувати обмеження яружно-балкової системи, а також напрямок їх розвитку – це допоможе для налаштування показників . оцінки навколишньої території з урахуванням екзогенного ризику, а також забезпечення інформаційної бази для моніторингу та підготовки програм прийняття рішень щодо протизбройових заходів .

Є окреме коло даних, доцільно фіксувати межі заповідних територій, заповідних територій та інших правових територій з особливими умовами використання, а також прибережних захисних смуг – ця інформація важлива для оцінки земель у двох аспектах. З іншого боку, має відбутися зменшення грошової оцінки земель, що входять до цих ділянок (смуг) у зв'язку з накладенням обмежень на використання, а з іншого – зазначена інформація в більшості випадків є. Змушені враховувати при розробці містобудівної та проектної документації із землеустрою.

На нашу думку, при веденні земельного кадастру новою ситуацією, яку слід враховувати, має бути облік території національної екомережі єдиної територіальної системи, яка створена з метою покращення умов для створення та відновлення довкілля, підвищення потенціалу природних ресурсів території України, охорона ландшафту та біорізноманіття, цінних середовищ існування та зростання тварин і рослин, генетичних фондів, шляхів міграції тварин через поєднання території та матеріалу природно-заповідного фонду, а також інші території, що мають особливе значення для охорони навколишнього природного середовища та відповідно до законодавства та міжнародних зобов'язань України підлягають особливій охороні.

Тому реалізація зазначених заходів, у стратегічному масштабі дуже важливих для охорони навколишнього природного середовища та охорони довкілля в Україні, не буде можливою без активної участі землеустрою. Фактичне створення території екомережі та запровадження відповідного режиму їх використання (в тому числі з урахуванням різних форм власності на землю) вимагатиме визначення точної площі меж цих територій, головним чином в земельно-кадастровому документі.

Географічні обстеження луків і пасовищ, які є важливими джерелами інформації для еколого-економічної оцінки природних кормових угідь, також рекомендується фіксувати в окремому форматі даних з обмеженим розподілом окремих рослинних асоціацій. Ця ж інформація може бути використана для оцінки екологічних наслідків консервації земель, оскільки фітоценотична група, характерна для навколишнього природного харчового ґрунту, значною мірою визначає характеристики рослинності землі, вилученої з інтенсивного сільськогосподарського виробництва.

На нашу думку, досить добре врахувати процес еколого-економічної оцінки використання земель та ситуацію, пов'язану з перспективою реалізації генерального плану розвитку території, програм і проектів землеустрою, містобудівної документації. . і т.д. Це пов'язано з фактом

віддаленості або близькості ділянки до інженерної інфраструктури, транспортної мережі, ринку збуту, природоохоронних об'єктів, культурного та соціального значення тощо. мають значний вплив на оцінку екосистеми та її економіку.

Завдяки підвищенню інформаційної насиченості державного земельного кадастру будуть створені умови для впровадження автоматизованої системи управління земельними ресурсами, яка включає дані ДЗК та системи еколого-економічної оцінки (в тому числі площ), дозволить створити тематичної карти оцінки та придатності земель для різних видів цільового використання, підтримки прийняття управлінських рішень та автоматичного проектування, а також моделі землекористування для забезпечення сталого розвитку.

4.3 Створення меж об'єктів

Ділянка розташована в центральній частині Жидачівської ТГ Стрийського району Львівської області та об'єднує населені пункти Пчани та Прилісне.

Загальна чисельність населення на території об'єкта становить 2092 особи. В селі 656 дворів. Площа населеного пункту 630,8 га.

Відповідно до земельного законодавства України територіальна громада розпоряджається землею на своїй території. Отже, земельні відносини населеного пункту є врегульованими.

Транспортне сполучення з містом та обласними центрами здійснюється автошляхами Пчани – Жидачів, Жидачів – Стрий та Внутрішньою дорогою.

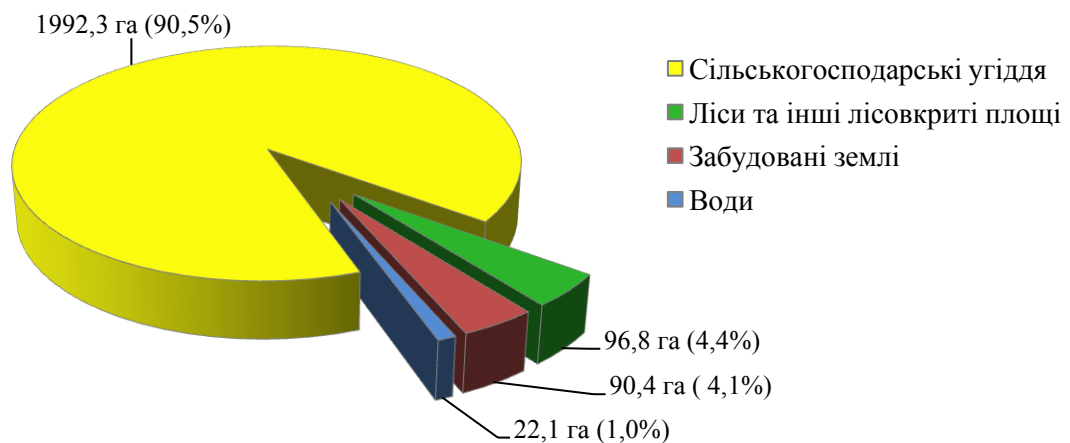
Характеристика ґрунтів об'єкта наведена в таблиці 4.1.

Таблиця 4.1

Опис земельної ділянки об'єкта

Назва землі	Площа, Хт
Земля сільськогосподарського призначення	1992, 3
Ліси та інші лісисті території	96,8
Земля під забудову	90,4
вода	22,1
все	2201,6

картина. 4.2. Розподіл земель, розташованих на території об'єкта

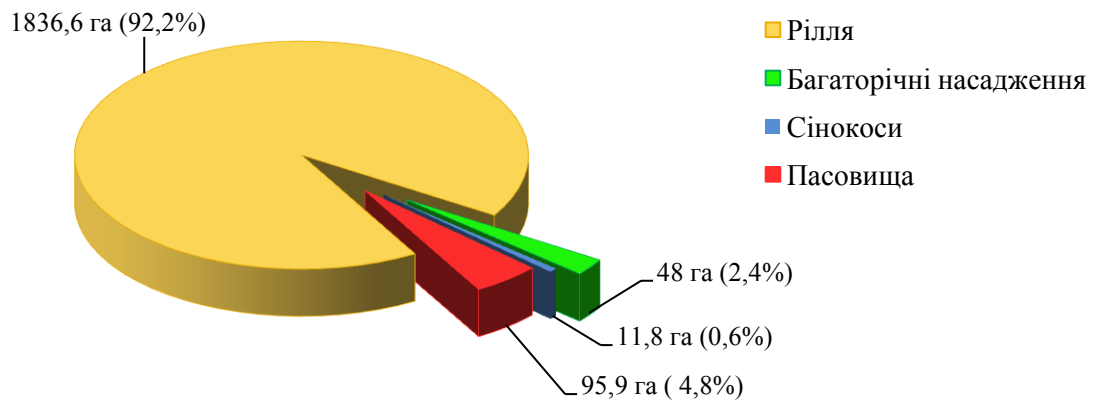
Як бачимо з таблиці 4.1, найбільшу площу на території ділянки займають сільськогосподарські угіддя, що становить 1923,3 га , що на 85,9 га. % від загальної площі всіх об'єктів .

Структуру сільськогосподарських угідь наведено в таблиці 4.2.

Таблиця 4.2

Структура сільськогосподарських угідь

Назва землі	область	
	га	%
Культивування	1836,6	92,0
Плантація дерев	48,0	2,4
Сінокоси	11,8	0,6
Пасовища	95,9	5,0
Всі землі сільськогосподарського призначення	1992, 3	100,0

картина. 4.3. Структура сільськогосподарських угідь

У структурі сільськогосподарських угідь об'єкту найбільшу питому вагу займає рілля – 1836,6 га (92%) від загальної площі всіх сільськогосподарських угідь.

При визначенні характеру землекористування в структурі сільськогосподарського виробництва використовуються показники оброблених сільськогосподарських угідь, розвиненого сільського та лісового господарства.

Сільськогосподарська освоєність території вказує на розмір території, зайнятої виробництвом. Сільське господарство і визначається за формулою

$$O_t = P_{s/g} / P_z,$$

Де $P_{s/g}$ - сільськогосподарська площа, га.

Підставляючи дані у формулу, отримуємо:

$$O_t = 1992,3 / 2201,6 = 0,90 \text{ або } 90\%$$

Розораність території визначається за формулою

$$P_t = P_r / P_z,$$

де P_p - площа оброблюваних земель, га.

$$R_t = 1836,6 / 2201,6 = 0,83 \text{ або } 83\%$$

Лісистість території являє собою розмір території, вкритої лісовими насадженнями, і визначається за формулою

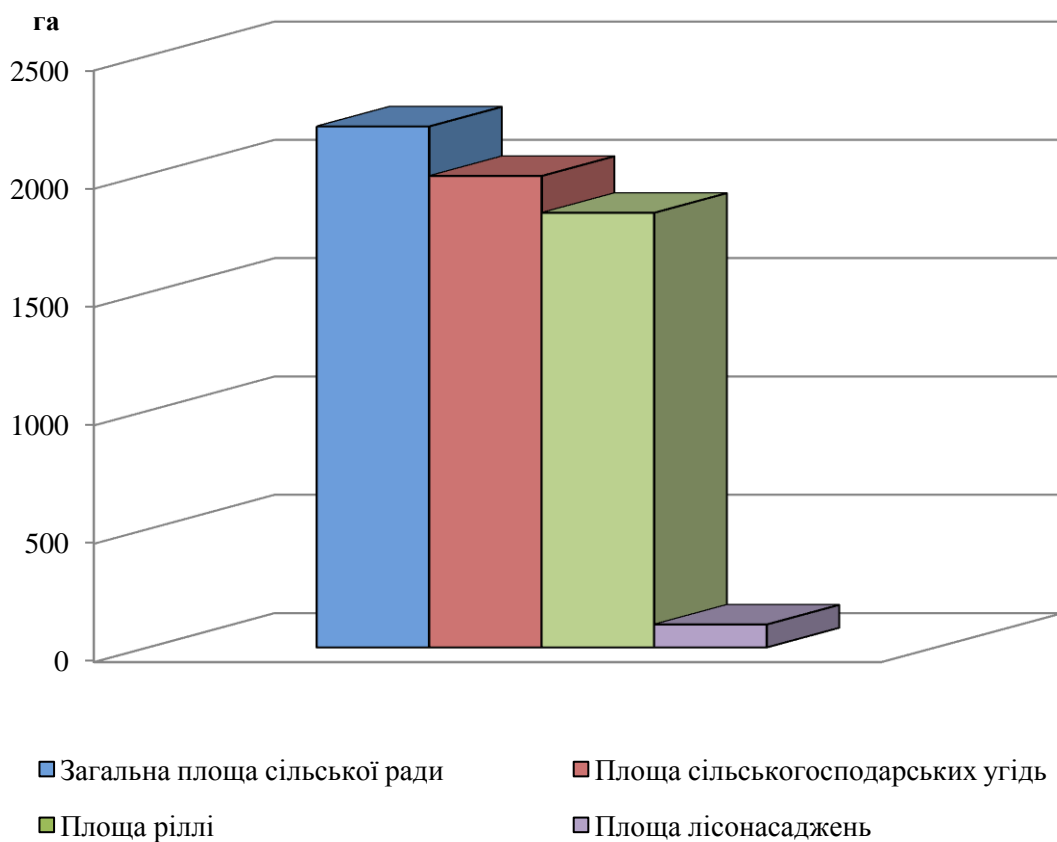
$$L_t = P_{ln} / P_z,$$

де P_{ln} – площа лісових насаджень, га;

P_z - загальна площа об'єкта, га.

$$L_t = 96,8 / 2201,6 = 4,4\%.$$

Сільськогосподарська освоєність території об'єктів становить 90%, сільгоспугідь – 83%, лісистість – 4,4%. Тому для території об'єкта розробка нормативів гарних пропорцій Завершення сільськогосподарської освоєння, лісистості та рівня окультуреності території є досить актуальною.

картина. 4.4. Забудова, оранка, лісова ділянка

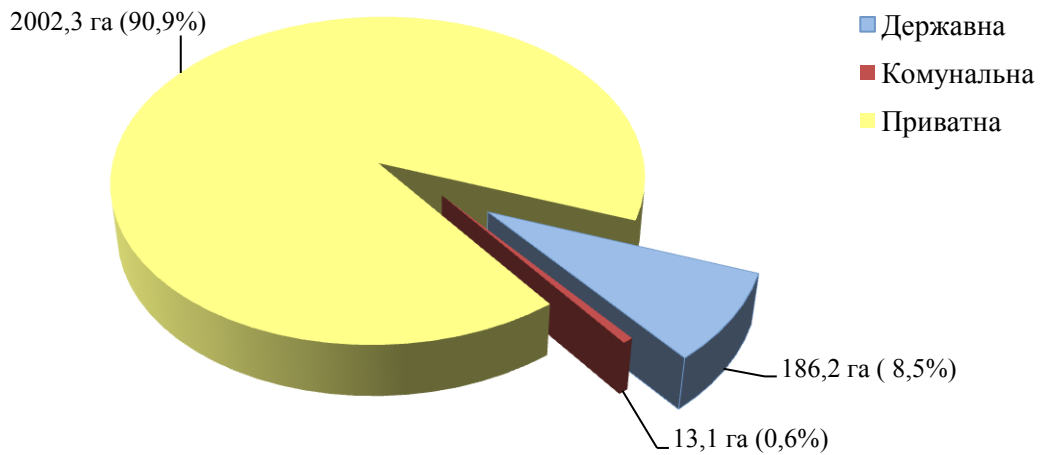
4.4 Розподіл земель за формою власності

Сучасна земельна реформа ґрунтується на наукових рекомендаціях і досвіді. Індустріалізація, зміни у власності на землю, новий порядок землеволодіння, землекористування та організації свого землекористування та ін.

Земельна реформа в Україні, організація і організація землекористування, земельні відносини в перехідний період стали пов'язуватися з організацією інвентаризації земель, перерозподілом землі за формами власності, об'єднанням сільськогосподарських підприємств, оформленням документів. Закон про право приватної власності на землю, державний закон про постійне користування землею, реєстрацію права власності на землю (середня земельна частка) та інші.

Наразі триває третій етап земельної реформи, який передбачає встановлення нових форм землеволодіння та землекористування на основі орендно-приватних відносин в аграрному секторі, що базується на консолідації середніх земель у великі. Напрямок створення нового сільгосппідприємства є реальною умовою для сільського господарства і торгівлі, забезпечення організації використання та охорони землі в розумному порядку. Цей крок займе нетривалий час, наприклад, якщо є план перебудови структури сільгосппідприємства, яке не державне в приватну оренду 2-3 років, хоча в майбутньому з часом вони будуть активнішими, оскільки пересічний землевласник (пай) зможе переходити від одного до іншого керівника нового господарства. У зв'язку з цим не можна очікувати стабільності землекористування між господарствами.

Розподіл земель за формою власності здійснюється згідно з чинним земельним законодавством та враховує фактичні умови використання цих земель.

картина. 4.5. Розподіл землі за формою власності

Законом України «Про розмежування земель державної та комунальної власності» передбачено перелік земель державної форми власності:

- Земля атомної енергії та космічних систем;
- землі оборони, крім земель під об'єктом соціально-побутового обслуговування житловий будинок;
- від емли під об'єкти природно-заповідного фонду та історико-культурні об'єкти з національно-державним визначенням;
- від емлі під національно важливою водною організацією, а також Ґрунт під берегом води, водоохоронна зона берега, охоронна зона Санація джерел водопостачання загальнодержавного значення;
- ділянки, які використовуються для забезпечення діяльності Верховної Ради України, Президента України, Ради Міністрів України та інших;
- з території лісового фонду за межі сельбищної території;
- від емли під державне підприємство.

У таблиці 4.3 наведено склад державних земель на території сільської ради.

До земель комунальної власності належать усі землі в межах населеного пункту, крім земель державної та приватної власності, як-от земля громади.

До земель комунальної власності належать землі загального користування населеного пункту (сквери, вулиці, тротуари, дороги, пляжі, сквери, вулиці, парки тощо).

Земельний склад моделі власності громади наведено в таблиці 4.3.

Право приватної власності на землю набувається в порядку, встановленому законом.

Земельна ділянка, передана приватним особам:

- Для ведення особистого селянського господарства в розмірі, визначеному земельно-кадастровими відомостями або наданому у власність у розмірі понад 2,0 га;

- Для будівництва і обслуговування житлового будинку та сільськогосподарських споруд у таких розмірах: у сільській місцевості - 0,25 гектара, селищах міського типу - 0,15 гектара, в міській місцевості - 0,10 гектара;

- для посадки садових культур на площі не більше 0,1 гектара;

- Індивідуальна житлова забудова не перевищує 0,12 га;

- Будівництво індивідуальних гаражів - не більше 0,01 га.

Склад приватних земель наведено в таблиці 4.3.

Таблиця 4.3

Опис земельної ділянки за формою власності

Категорії	загалом	їхній							
		Земля сільськогосподарського призначення					Ліс	вода	Інші землі
		все	Культивування	органічна плантація	Вирощування трави	Пасовища			
Держава	186.2	10.5	10.5	-	-	-	94.5	2.0	79.2
громада	13.1	-	-	-	-	-	2.1	-	11.0
Приватний	2002, 3	1180,9	1776,9	48,0	11,8	95,9	0,2	20,1	101,3
загалом	2201,6	1891,4	1787,4	48,0	11,8	95,9	96,8	22,1	191,5

На території об'єктів 186,2 га земель державної власності (8,5%), 2002,3 га приватної власності (90,9%) та 13,1 га комунальної власності (0,6%). Як бачимо, найбільшу питому вагу займають землі приватної власності 90,9% від загальної площі земель.

5. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ В УМОВАХ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

5.1 Особливості землеустрою

в умовах ринкової економіки

Метою ефективного управління земельними ресурсами є досягнення запланованих результатів через організаційну діяльність ланок управління.

Досягнення поставлених цілей вважатиметься виконанням таких умов:

- Перерозподіл земельних ресурсів відповідно до науки;
- Забезпечити рівноправність усіх форм власності на землю;
- Економічне регулювання раціонального землекористування;
- непорушність права власності та права користування землею;
- Пріоритетність у забезпеченні землею для виробництва продукції відповідно до потреб сільського господарства;
- Як системно використовувати земельні ресурси;
- врахування регіональних особливостей;
- зелене землекористування;
- Законодавство та нормативні акти щодо раціонального землекористування тощо.

Наукова реконструкція включає розподіл земель між різними формами власності на землю, який здійснювався на основі роздержавлення та приватизації землі сільськогосподарських підприємств. Рівність власності та розпорядження всіма формами землі виражається в тому, що за допомогою землеустрою держава забезпечує рівноправність власності держави, громади та приватної власності .

Метод системного землекористування знаходить своє відображення у комплексному вивченні земельних ресурсів і частини середовища, що визначає необхідні умови їх існування. Землепорядкування території сільськогосподарської моделі, заснованої на існуючій ландшафтній системі. Ну найбільше підходить для системи землекористування. Це означає,

що землеустрій має базуватися не тільки на комплексі природно-господарських та інших умов, а й на знанні нормальної будови ландшафту, процесу, що в них відбувається, можливості забезпечення. Прогнозний аналіз змін ландшафту за певний період часу, що відбувається під впливом антропогенних дій.

Регіональні вказівки стосуються землекористування з урахуванням специфічних місцевих умов, характерних для цього регіону, зелене землекористування відображає використання землі, що забезпечує збереження природних властивостей, ресурсозбереження, відновлення, збереження ґрунтів, обмежений вплив на них рослин, а також рослин і тварин, геологічних порід, водних джерел та інших елементів середовища.

Закон про підтримку раціонального землекористування реалізується через нормативно-правові акти Закони та нормативно-правові акти, спрямовані на створення умов для раціонального землекористування та охорони земель, сприяють рівноправності всіх форм власності на землю, розпорядження та охорони землі. відновлювати родючість ґрунтів, покращувати навколишнє природне середовище, захищати права громадян, підприємств, організацій та організацій упорядковувати землю.

Під управлінням у широкому розумінні слова розуміється цілеспрямований вплив керованої системи управління для досягнення поставлених цілей.

Оскільки управління земельними ресурсами, як один із видів господарювання, є дуже молодою наукою, слово управління земельними ресурсами часто порівнюють зі словом менеджмент. Проте управління – це стратегія діяльності суб'єкта влади системи, а управління – цілеспрямований вплив, свідома діяльність для реалізації цілей системи. Тут управління, по суті, виступає як різновид управління, а саме управління людьми, колективами, групами людей, суспільством в цілому, тобто соціальне управління, хоча тут є багато ланок .

У науковому виданні періоду ринку в Україні сутність його стратегії не входить до змісту господарювання, оскільки цей період замінюється періодом регулювання . Державне регулювання земельних відносин здійснюється вищим державним органом - Верховною Радою через закон.

Наприклад, Верховна Рада прийняла Закон України "Про форми власності на землю", який регулює державну, колективну та приватну форми власності. Тобто цей закон визначає форми власності на землю, рівність між ними. Але державне управління у сфері використання та охорони земель (ст. 15 ЗКУ), яке здійснюють Кабінет Міністрів України, місцеві органи державного та державного управління, Держкомзем України, Міністерство охорони навколишнього природного середовища та . Реалізацію та існування цих форм власності на землю та рівноправність між ними мають забезпечувати інші державні організації, спеціально уповноважені відповідно до їх компетенції . Іншими словами, зазначені організації через керівництво зобов'язані реалізовувати всі наміри, концепції та заходи, що випливають із законодавства та нормативних актів України . Це принцип землеустрою . При цьому можна використовувати принцип: від регулювання до управління.

Екстенсивне вирощування за рахунок несправедливого розширення оброблюваних земель стало причиною не тільки порушення екосистеми, а й несправедливих витрат на сільськогосподарське виробництво, високої собівартості. Після цього рівень розчищення сільськогосподарських угідь на території сільської ради є дуже високим і охоплює більше 80%.

Щоб усунути справжні причини гальмування ефективного землекористування, необхідно змінити в основному земельні відносини, в основному форму власності на землю, усунути колізію прав державної власності на землю та розподілу виготовленої продукції. Необхідно створити основу для раціонального використання та охорони земельних ресурсів. Переломним моментом у створенні умов для раціонального використання та охорони землі є Земельний Закон України, який набрав чинності 13 березня

1992 р. Збагачення, поліпшення навколишнього природного середовища, захист прав громадян, підприємств, установ, організацій щодо землі.

Контрольно-наглядові функції здійснюються через управління лише щодо:

- Створити умови для розвитку рівноправності власності та розпорядження всіма формами землі;
- захищати права громадян, підприємств, установ і земельних організацій;
- Вирішення земельних спорів;
- Отримання коштів від плати за землю та подальше користування;
- Проведення земельних торгів, проведення операцій з ділянками;
- Створення центру реєстрації землі;
- розумна організація території та землекористування власників і землекористувачів відповідно до її умов;
- Повернення самовільно зайнятої ділянки у стан, придатний для використання;
- Економічне сприяння раціональному використанню та охороні земель та відшкодування збитків, завданих суб'єктами господарювання деградацією земель;
- моніторинг земель, у тому числі земель, які знаходяться на забруднених радіонуклідами територіях, з метою визначення часу виявлення змін, оцінки, запобігання та ліквідації наслідків негативних процесів;
- Здійснити заходи, визначені щодо передачі земель, нормативними документами та погоджувальними документами щодо захисту земель від водних і морських вітрів, трав, чагарників і дрібнолісся, селів, паводків та інших зсувних процесів. ;

- Вилучення або тимчасове консервування деградованого чи забрудненого ґрунту, подальше використання може призвести до негативних наслідків;
- рекультивація порушених ґрунтів, зняття, використання та утримання вологого шару ґрунтів при проведенні робіт, пов'язаних з порушеними ґрунтами, а також приведення цих ґрунтів у стан, придатний для використання за призначенням;
- Охорона та експлуатація споруд та електричних систем проти ерозії, охорона лісу, встановлення та захист прикордонних знаків;
- Надавати достовірну інформацію про наявність, стан і використання земель згідно з відведенням земель державної власності, а також наявність земель резерву;
- Проектування, розміщення, будівництво, реконструкція, впровадження, експлуатація та ліквідація об'єктів, що негативно впливають на стан земель;
- Своєчасне та якісне проведення комплексу необхідних заходів щодо запобігання деградації ґрунтів, забрудненню їх промисловістю та відходами виробництва та іншими відходами, а також під час гірничих, будівельних, геологорозвідувальних, прогнозних та інших робіт .

Землевпорядний орган може подати пропозицію про внесення змін до закону про землю, ліси, водопостачання та інших нормативно-правових актів вищестоящій організації відповідно до своїх можливостей.

Правовою основою чіткої організації управління земельними ресурсами є Конституція та закони України, постанови Верховної Ради України, укази та розпорядження Президента України, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, розпорядження від. Державна земельна комісія (нині Держгеокадастр) України .

Нині стало зрозуміло, що управління в системі «земля-людські ресурси» полягає в здатності управляти землекористуванням в умовах

ринкової економіки таким чином, щоб створити умови для співіснування людей. І природа, яка буде надійним наслідком управління цими відносинами. Суспільство, будучи частиною природи, має діяти не егоїстично, а з повагою ставитися до навколишнього середовища.

5.2 Створення системи землекористування

Указом Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки» запроваджуються всі організаційно-правові форми (товариства з обмеженою відповідальністю, приватні орендні товариства тощо) для сільськогосподарських підприємств .

Указ Президента України передбачає вжиття заходів на засадах неоприлюднення, але гарантує право селян вільно обробляти паї та майно, створювати ринкові фермерські господарства. Основи приватної власності.

Це право, гарантоване частиною статті 14 Конституції України, не може бути обмежене рішенням загальних зборів учасників господарства чи іншими рішеннями.

Указом встановлено підтримку розвитку індивідуальних підсобних господарств громадян і фермерів (сільське господарство).

Допускається участь у земельних паях при виході фермерського господарства із земельної ділянки без створення юридичної особи. Це надає податкові пільги та забезпечує вільну особисту господарську діяльність.

Поблизу населеного пункту із земель запасу та фондів резерву будуть побудовані громадські пасовища.

З метою погашення майнових паїв фермерам, які вибувають із господарства, із земельними паями, прирівняними до них видають худобу, техніку та обладнання, окремі будівлі та споруди, знаряддя праці тощо.

Очікується виділення приватної землі (на ділянці) власнику права спільного використання землі у випадку, якщо вони покинуть ферму. Вартість виготовлення документів для видачі державних актів на право

приватної власності на землю не повинна перевищувати п'яти мінімальних розмірів оплати праці без урахування податків.

Для підтримки приватного сільського господарства передбачається надання однакової бюджетної та іншої допомоги на рівних з іншими господарюючими одиницями та суб'єктами. Все це має відбуватися на конкурсній основі.

Відсутність приватного управління, в основному землею та іншою нерухомістю, унеможлиблює сьогодні інвестиції в сільське господарство, банк перестав надавати економічні кредити аграрному сектору, оскільки немає механізму гарантування погашення кредиту за договором. (Іпотека) землі та інших активів. Так роблять у всіх країнах з ринковою економікою.

Тому на основі приватної власності на землю та майно планувалося реформувати сільське господарство в інші форми організації та законодавства (приватний сектор, приватні орендні підприємства, сільське господарство, сільськогосподарські товариства, кооперативи...). Оцінено сприяння у створенні типу господарської одиниці керівників і спеціалістів сільського господарства, найбільш підготовлених до роботи в ринкових умовах. Тут збереження майнової забезпеченості, найкраща організація сівозміни досягла товариства села, дедалі дієвіша зацікавленість трудящих у використанні земельних ресурсів.

З метою ефективного ведення сільського господарства, досягнення кращого рівня сільськогосподарського виробництва, підвищення ефективності праці та раціонального використання землі селянам доцільно об'єднувати частку землі, майна та інвентарю.

Отже, система землекористування та землеволодіння на території об'єкту включатиме підприємства приватної оренди (ООП) «Піан» та 3 фермерських господарства, 3 кооперативи (ТзОВ) та особисті селянські господарства (табл. 5.1). Їх створення здійснювалося з урахуванням наступних факторів:

- земельна площа;

- якість землі, інші природні особливості;
- Розташування території окремих ділянок, їх розміри;
- Віддаленість від населених пунктів і виробничих центрів.

До елементів агромоделі, спроектованого на території ділянки, відносяться:

- Приватне орендне підприємство ПОП « Пчани » про паювання земель громадян із земельною ділянкою 1723,32 га;
- Одноосібні селянські сім'ї в 165,20 га землі;
- Фермерське (фермерське) господарство розташоване на земельній ділянці громадян загальною площею 65,78 га;
- Три підприємства, загальною площею 48,0 га.

Таблиця 5.1

Аспекти сільського господарства на майбутнє

Сільське господарство	Загальна площа, Нт	в тому числі				
		земля сільськогосподарського призначення	їхній			
			Культивування	б/	Культивування	Вирощування ч трави
1. Приватне орендне підприємство (ПП " Пчани ")	1723,32	1723,32	1627,58	-	11.80	83,94
2. СФГ №1	20.75	20.75	20.75	-	-	-
3. SFG ранг 2	19.96	19.96	19.96	-	-	-
4. SFG ранг 3	25.07	25.07	13, 14	-	-	11.96
5. ТОВ №1	23.50	23.50	-	23.50	-	-
6. ТОВ №2	9.50	9.50	-	9.50	-	-
7. ТОВ №3	15.00	15.00	-	15.00	-	-
8. Фермери допомагають приватним господарствам	165,20	165,20	165,20	-	-	-
Все шляхом створення сільського господарства	2002.30	1992,30	1836,60	48.00	11.80	95,90

При створенні сільськогосподарської моделі враховуються організаційно-економічні, санітарно-гігієнічні, зооветеринарні, будівельні,

протипожежні та архітектурно-планувальні вимоги, а також розміщення території технічно забруднених земель.

Сміттєзвалище, ветеринарна клініка, кладовище тощо) за межами населеного пункту. . Водночас має передбачити передачу цих земель сільській раді.

При плануванні використання виробничого комплексу новоствореними господарствами необхідно приділяти велике значення розвитку наявних потужностей , інтеграції наявних інженерних споруд окремими господарствами. Варіанти використання існуючого виробничого комплексу доцільно опрацьовувати на основі спільних договорів з іншими господарствами, у тому числі фермерськими (фермерськими) та індивідуальними допоміжними господарствами, які ведуть переважно комерційну діяльність. Економічне обґрунтування проектного рішення полягає у визначенні економічної доцільності та екологічної стійкості:

- Зберегти існуюче землекористування в господарстві та замінити лише правовий та організаційно-господарський статус на організаційно-правову форму;
- Створити низку нових економічних структур на основі існуючого сільського господарства в поєднанні ізольованих сімей і чистої промисловості, члени якої не мають стосунків у родині .

Тенденція реформування сучасних земельних відносин необхідна для створення нового землеволодіння у великих масштабах, що відповідає можливості основного бізнесу землеробства та тваринництва.

5.3 Обмеження використання земельної ділянки під об'єкти

Граничний план із зображенням об'єктів ОСОБЛИВОГО РЕЖИМУ РУХУ , що знаходяться на території об'єкта, та зони особливого режиму використання земель (ЗОРЗ). В описі наводиться характеристика об'єкта спеціальної діяльності за формою (назва об'єкта, рисунок на плані, місцевість, наявність або об'єкт проекту).

На підставі цієї інформації про призначення особливого режиму діяльності визначаються площа Особливості використання земель, типи ЗОРЗ, їх параметри (ширина правої смуги, радіуси санітарно-захисної зони. Навколо с. об'єкт, площа).

Вибір способу відображення даних (графічної мови) має на меті, по-перше, відобразити зображення і таким чином забезпечити наочність даних, по-друге, створити умови для аналізу таблиці (області) ситуації, що створює певні передумови . Використання земель на території сільської ради . Для цього була розроблена звичайна система ідентифікації. Тому тип зони особливого режиму відображається за допомогою якісного фону. А сама місцевість, їх положення на ландшафті, параметри (ширина лінзи, радіуси обмежень, площа) показуються в масштабі плану. Мета спеціальної форми діяльності позначається відповідним номером. Розмір санітарно-захисної зони встановлюється залежно від типу технологічної групи будівель і споруд. Основні типи будівель і технологічних споруд класифікуються (поділяються) на промислові підприємства (які поділяються на 5 поверхів), тваринницькі приміщення (ферми) та інші об'єкти. Виходячи з матеріалів, при встановленні санітарно-захисної зони навколо виробничого центру, поділ його території вважається облаштування тваринницьких ферм, складів тощо. Радіуси санітарно-захисної зони для суб'єктів тваринництва - 300 м, для харчових - 200 м і для складських приміщень - 100 м. Для забезпечення захисту електричних мереж напругою понад 1000 вольт, до. Створення нормальних умов для роботи інших мереж і запобігання аварій, деякі обмеження очевидні, і звичайно:

- відведена земельна ділянка;
- Встановлюється охоронна зона;
- Визначено мінімально допустиму відстань від електричної мережі до будівель, споруд, землі та води.

Електромережа відноситься до підстанцій, розподільного обладнання, ліній електропередач, ліній електропередач , ліній електропередач, підземних

і підводних. Охорона електромереж здійснюється підприємствами (організаціями), що перебувають у їх віданні. Охоронна зона електричної мережі напругою до 20 кіловольт встановлюється на відстані 10 м уздовж повітряних ліній електропередачі у вигляді наземного та повітряного простору. Пов'язані вертикальною площиною з обох сторін дроту, яка не відхиляється від свого положення.

Землі, що входять до мережево-захисної смуги, не вилучаються у землекористувачів і власників землі та використовуються для проведення сільськогосподарських робіт та інших робіт з обмеженнями (згідно з окремими правилами), а саме: проводяться також польові сільськогосподарські роботи. Попереднє повідомлення підприємств (організацій), які мають платні послуги сітки.

Межі та межі власності є частиною регулярних планів і використовуються при зонуванні Державні земельні та комунальні території, підготовка академічних документів, що засвідчують право власності на землю, а також у разі наявності додаткових документів, виданих раніше прав на землю. Здійснює фінансову оцінку та виконує завдання із землеустрою, розробляє містобудівну документацію. Скласти кадастровий план обмежень та обтяжень та Отримувати достовірну візуальну інформацію та аналіз щодо наявності, складу, розташування об'єктів з особливим режимом землекористування та режимних меж землекористування, особливо навколо об'єкта, з урахуванням виду використання земель та обмежень. Використовувати землі в межах цих територій для забезпечення прав власників землі та створити систему управління земельними ресурсами. Планування обмежень та перекриттів здійснюється в такому порядку:

- Підготовчі роботи;
- проекти планів обмежень та обтяжень;
- Розрахунок площі ЗОРЗ;
- Розглядати, погоджувати та затверджувати документи;
- Виготовлення та доставка документів клієнтам.

План обмежень та обтяжень складається адміністративним районом за рішенням місцевої ради та копією кадастрового плану міста обласного значення.

Робота зі створення плану обмежень та закриття здійснюється у 2 етапи:

На першому кроці визначаються та застосовуються до плану обмежень та обмежень усі існуючі обмеження та їх обмеження.

На другому етапі межа обмеження та обтяження визначається інструментом і фіксується на ландшафті.

Ведення кадастрового плану також передбачає відображення на ньому не тільки всіх обтяжень, а лише пов'язаних з обмеженнями правової та господарської діяльності на території спеціального режиму використання земель та встановленням відповідних земельних сервітутів.

З можливих сервітутів його необхідно встановлювати лише щодо розміщення, будівництва та експлуатації мереж і споруд.

Документи плану обмежень використання земель та плану аварійних дій розглядаються технічною комісією відповідного державного органу земельних ресурсів та погоджуються з:

- Відділ планування та архітектури;
- кафедра екології та природокористування;
- Державна санітарно-гігієнічна станція .

Реєстрація погодження додається до пояснювальної записки.

Затвердження плану обмеження та закриття здійснюється міською радою або містом за поданням Держземагенства.

На території ділянки розрізняють наступні типи зон особливого використання земель (табл. 5.2).

Заповідна територія - територія з особливим режимом використання земель, виділена особливо природними об'єктами, культурною спадщиною, уздовж ліній зв'язку, ліній електропередачі, земель історико-культурного призначення, транспорту.

Водозбірні території — природні території регульованої та встановленої господарської діяльності вздовж річок, навколо ставків та інших водойм.

Санітарно-захисна зона - територія, що ізолює об'єкти, що є джерелом шкідливих речовин, запахів і вібрації. На території об'єктів виділяють санітарно-захисні зони навколо ферм і кладовищ.

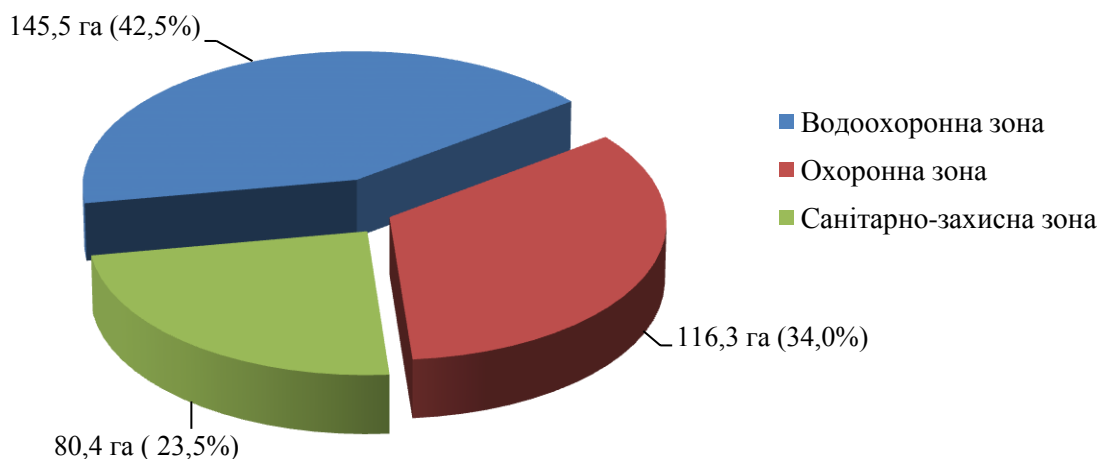
У таблиці 5.2 наведено межі та їх площі.

Таблиця 5.2

Заборонені зони та їх території

область	Загальна площа, Нт
Водоохоронна зона	145.5
Зона безпеки	116.3
Санітарно-захисна зона	80.4
все	342.2

Як видно, загальна площа земель спеціального призначення становить 342,2 га. Найбільшу площу займає водоохоронна зона – 145,5 га (43%), а найменшу – 80,4 га (23%).

картина. 5.1. Ділянки з обмеженнями особливого режиму використання земель та їх площа

Виходячи з особливостей розташування особливий режим використання земель розміщується навколо зазначених вище об'єктів та через природні ресурси, застосовуються з певними обмеженнями .

Запроектована територія полегшить пересування та захистить річчї на території господарювання.

При відведенні території особливого режиму використання земель кращий екологічний стан, створюються зручніші умови для проживання населення для забудови.

6. ПЕРЕНЕСЕННЯ В НАТУРУ МЕЖ ОБМЕЖЕНЬ У ВИКОРИСТАННІ ЗЕМЕЛЬ

Суть перенесення проекту землеустрою полягає у впорядкуванні та виправленні меж ділянок, доріг, лісових масивів та інших елементів проекту, які проектуються згідно з планом. Для перенесення проекту в натуру вибирається найпростіший спосіб, який вимагає найменших витрат часу і праці на виконання даного виду робіт і при цьому забезпечує необхідну точність.

У землеустрої проект найбільше передається такими способами:

1) вимірювання за допомогою засобів вимірювальної техніки та інструментів;

2) кут;

3) Зображення (дужки).

Використання того чи іншого методу залежить від:

1) технічні вимоги до паралельності, перпендикулярності обох сторін ділянки;

2) Методика проектування при створенні проекту землеустрою;

3) рельєф місцевості (рівнинний, відкритий, закритий);

4) Тип лінійного оформлення (пряма, ламана);

5) Види планувальних і креслярських матеріалів, які використовуються при проектуванні.

Слід віддавати перевагу передачі проекту методом вимірювання перед іншими методами, особливо у випадках, коли:

1) відкритий простір;

2) розташування кінця перенесеної лінії визначається діаметром між точками, позначеними на плані і точно визначеними в персонажі;

Переведення проекту в категорію за теодолітом і вимірювальною стрічкою здійснюється у разі:

- 1) недостатня видимість;
- 2) межі проекту;
- 3) Суть ситуації не є твердою.

Проектна міграція в натуру здійснюється в суху погоду, якщо є план горизонтальної зйомки або аерофотозйомки на твердому ґрунті, якщо:

- а) Планування здійснюється метром або плануванням, поєднаним з графічним методом;
- б) Немає необхідності в строгій паралельності або перпендикулярності сторін (сіножаті, пасовища);
- в) суть ситуації недостовірна;
- г) теодоліт, який добре видно при переміщенні вздовж меж землекористування та надр, та державну геодезичну сітку.

Перед перенесенням проекту в натуру проводяться підготовчі роботи, які затверджуються кресленням моделі. Про використовувані позначки малювання:

- 1) межі проекту;
- 2) значення кута і лінії, які необхідно розмістити з ландшафтом;
- 3) геодезична базова точка;
- 4) контури обстановки, що дозволяє знайти точку геодезичної основи;
- 5) Кількість полів і ділянок.

Перенесення проекту в натуру здійснюється за кресленням робочої позначки, яка має розміри і кути, що визначають положення проектної точки.

До розмічальних робіт належать найпростіші та найскладніші геодезичні побудови. До найпростіших належать: побудова горизонтальних кутів, довжина лінії, лінія заданого нахилу. Труднощі включають порушення елементів вертикального планування, розділення кривих тощо.

У нашому випадку використовується тільки найпростіша конструкція.

Якщо в натурі лінія проходить по нахилу, то перед закопуванням межового знака вежу пересувають на величину поправки на ухил.

При рівномірному нахилі довжина лінії D , яка зміщується в розряді, визначається за формулою

$$D = D_0 \sec \alpha \quad \text{чи} \quad D = \sqrt{D_0^2 + H^2} \quad , \quad (1)$$

де D_0 - горизонтальна лінія;

α – кут нахилу;

H — перевищення між кінцями лінії.

Зазвичай розглядається розв'язок ΔD , який необхідно додати до значення D_0 , щоб отримати довжину лінії D . Розв'язок розраховують за формулою:

$$\Delta D = D_0 (\alpha - 1 \text{ секунди}), \text{ або}$$

(2)

$$\Delta D = \frac{H^2}{2D_0} \quad (3)$$

При підготовці даних для перенесення в категорію розчин, який вказується ΔD , знаходиться в рядку, що лежить під нахилом 3° і більше, і розраховується за простою формулою.

$$\Delta D = \frac{1,5\alpha^2}{10000} \cdot \sqrt{D} \quad , \quad (4)$$

Де α – кут нахилу, град.

Проектування в натурі за допомогою теодоліта і далекоміра. Перенесення після проектування на план будь-яким способом і з плану будь-якого виду зйомки, особливо якщо на плані і на місцевості є точка геодезичної основи.

Проектування в натурі за допомогою теодоліта і далекоміра. Передача У тих випадках, коли використання лише одного вимірювального приладу або стрічки утруднено .

За розташуванням проектної точки по відношенню до точки геодезичної основи при здійсненні перенесення проекту в натуру теодолітом можливі два випадки визначення розташування проектної точки в ландшафті :

- 1) з однієї станції полярним методом;
- 2) від кількох станцій, що складають проектний теодолітний хід.

При переміщенні проекту теодолітом у всіх випадках в якості вихідних намагаються використовувати точки геодезичної сітки з розрахунковими координатами.

Перенесення проекту в натуру (дужки) для нашого випадку не підходить, тому що відстань невелика, площа ділянки неважлива, по контуру землекористування є межові знаки, які можна використовувати як геодезичну точку. база для. Якір.

Після проведення робіт з розмежування земельної ділянки оператором було створено акт та перенесено межові знаки на зберігання відповідних документів.

ВИСНОВКИ І ПРОПОЗИЦІЇ

Аналізуючи природні умови та погоду, було зроблено висновок, що в цій місцевості дуже зручно вирощувати сільськогосподарські культури.

Встановлення раціонального використання та охорони земель є необхідною метою, при цьому особливу роль відіграє пристрій державного земельного кадастру, який надає інформацію про придатність земель для вирощування сільськогосподарських культур.

Проаналізувавши та оцінивши проведені заходи земельної реформи та розроблений проект землеустрою на території Фосненської сільської ради, можна зробити висновок та запропонувати наступне :

Аналіз інформації про управління земельними ресурсами показує, що в сільській раді агропромислового розвитку, яка охоплює 90%, оброблені землі становлять 83%, ліси – 4,4%.

З поділом земель державної та державної власності згідно з Указом Президента України «Про поділ земель державної та комунальної власності» № 722/99 від 27.06.1997 р. землі держ. Сільська рада поділяється на старшини так;

- Державна власність 186,2 га або 8,5 %;
- Приватна власність 2002,3 га або 90,9%;
- Громада 13,1 га або 0,6%.

Як бачимо, найбільшу питому вагу займають землі приватної власності – 90,9% від загальної площі земель сільської ради.

Природні умови та кліматично-земельна площа сільської ради дуже зручні для розробки моделі. Управління багатьма системами. У цьому нарисі пропонується створити нову форму землеробства на основі паювання землі. Отже, система землекористування та власності на землю на території сільської ради включатиме суб'єкти Приватне садово-орендне підприємство « Пошні », три фермерські господарства та три товариства.

При створенні системи землекористування вона повинна бути максимально наближеною до місця проживання населення, з урахуванням трудових ресурсів, виробничої потужності майнового комплексу, прилеглих земельних ділянок, бути достатньою . Стала робота сільськогосподарської продукції профільних предметів.

Встановлено обмеження використання земель сільської ради (див. схему).

Таким чином, цей метод зменшує проблему пошуку найбільш розумних варіантів землекористування з екологічної та економічної точки зору в повній ідентифікації землі, яка має еколого-економічну систему, придатну для певного можливого напрямку їх використання, або, більше того, , практика. Враховуйте стабільність загальної площі земельних ресурсів у просторі, щоб створити найкращу структуру земельної площі території.

